

Záhada v rodokmenu Malovců z Malovic František Teplý

Poslední toho rodu Antonín Malovec z Malovic a Kosoře (*1846, +22. 8. 1905 náhle při honu v Nisku - Halič, pochován v Praze na hřbitově v Bubenci), císařský podmaršálek a naposledy velitel 13. armádního sboru v Záhřebu, předtím dlouholetý posádkový velitel v Krakově si umínil, že sebere všecek historický a zejména genealogický materiál o svých předcích. V Čechách se mu postavili za pomocníky August Doerr - velkostatkář ve Smilkově, J. Dobřenský na Chotěboři a Augustin Sedláček, autor Hradů a zámků, jenž svým cedulkovým katalogem prokázal hledači výborné služby, když ono pátrání o tak rozšířeném rodu naráželo na mnohé a veliké potíže. Bez Sedláčka by byl Malovec tolik nevyřídil, neboť výsledek předčil očekávání - našel přes 1200 mužských předků.

Mně připadly pojízdky do farních matrik. Mnoho jsem našel v Bohumilicích u Vimperka a v Šlapánově u Votic, kdež Malovci drživali deskový statek Libouň a Zvěstov. A tu se nám přihodil nemilý casus. Pan farář Horák měl jakousi cestu do Prahy. Nic mi nebylo milejšího, neboť jsem ho z Miličína obyčejně zastupoval. Tak i tenkrát. Někdy v dubnu jsem excerpoval šlapanovské matriky - elaborát jsem poslal p. Doerrovi, jenž měl na rodokmenové srovnávání nejvíce času a také obzvláštní trpělivost. Velmi mrzutě jsem pak pročítal jeho list z 28. 4. 1897, kdy psal, že moje výtahy nesouhlasí se starými rodovými listinami, jenž mu podmaršálek poslal v bednách do Smilkova.

Doerr oznamoval: „Vypsal jste ze křtů: 1770, 22. 9. Marii Karlu Ludoviku ; dále 1771, 14. 11. Marii Josefu; 1774, 15. 6. Marii Antonii ; 1775, 5. 10. Emanuela Ludvíka; 1779, 13. 4. Emanuela Josefa. Všech těch za rodiče jsou označeni: illustrissimus Dominus dom. Josephus Kosorz lib baro de Malowetz, dominus in Zvěstov. Conthoralis Illustrissima D. d. Josepha nata Forkacziana. - Já však mám tu v ruce křestní list originali, že roku 1774, 7. 6. narodil se resp. pokřtěn byl syn týchž František Arnošt Josef, praděd všech dosud žijících Malovců. Výpisek toho ve Vašem záznamu úplně schází a místo synka položil jste v témže roce i měsíci dcerku Marii Antonii. Uznáte, že v intervalu osmi dní nemůže táž matka porodit druhé dítě... máte chybu očividně v roce. Datum pro Marii Antonii nemůže být správně. Kromě toho jste vynechal ještě 1786, 18. 6. Marii Ludoviku, dále 1777, 3. 5. Marii Venceslavu - potomní dámu šlechtického ústavu a nejstaršího syna Vincence, nar. 1769, jenž r. 1783, 20. 9. pohřben byl u Sv. Trojice v Praze. Mám však za jisto, že tito dva poslední se ve Zvěstově nenarodili ...“

Poněvadž jsem nemohl v jarním nepočasí do Šlapánova, prosil jsem pana faráře Horáka, aby znovu prohlédl matriky, neboť chyba vládne světem - natož kaplanem! Horák mi ale 6. května 1897 odpověděl, že mé výpisy našel správnými ! Vynechání Marie Václavky a Marie Ludviky zavínil p. farář sám, poněvadž příslušnou knihu matriční měl mezi listinami archivu, kde jsem nehledal a při odjezdu mi pravil: „To jsou všechny matriky“.

Zápis narození Františka Arnošta Josefa tedy nalezen nebyl a nedovedl jsem si vysvětlit, jak mu mohl býti od nás vydán křestní list. Že tady žil, našel jsem, že v roce 1798, 17. 4. byl při zápisu křtu dítěte Josefy, dcery Jana Uhlíře, arendátora pivovaru zvěstovského. Za kmotry se postavila Josefa Freyin Malowetz, slečna za Zvěstova a Ernest Freyherr Malowetz, její pan bratr, unterlajtnant od regimentu husarů. Úmrtí jejich otce Josefa Kosoře de Malowetz jsem - podle Doerra - vytáhl správně: 1799, 16. 6. ve stáří 56 let.

Na mé oznámení odpověděl důkladný Doerr krátce, že p. farář Horák opakuje mé chyby, a ten František Arnošt Josef ve šlapanovských matrikách býti musí!!! Přiložil kopii originálu křestního listu: Kolek 15 Kr. Anno Reparatae Salutis millesimo septingentesimo septuagesimo quarto die septima Junii in ecclesia parochiali Schlappanowiensi a me infrascripto baptisatus fuit Ernestus Josephus junior illustrissimi domini Josephi Kosorz L. Baronis de Malowetz, domini in Zwiestow, matris Josephae, natae Forgaczianae, Levans fuit illustr. d. Johannes Zablaczky de Tubschitz, assesor ad Tribunal Brunense; test. illustr. domina Maria Anna Zablacziana, nata Hauspergiana. Hoc anno esse, ob defectum linguae germanicae latini idiomate fidei facio ac testor. L.S. Schlapanowii die 2. Julii 1799. Josephus Hier. Braun, curatus loci.

Nechal jsem Doerra Doerrem a o další se nestaral. Při nahodilém setkání ve Voticích vyprávěl mi známý genealog JUDr. Čeněk Pinsker, advokát tamní, že mne urození páni i s farářem šlapanovským nejspíše oběsí: „Představte si: na tom křestním listu visí celá descendance Malovců, a vy tvrdíte, že zápis neexistuje. To je tedy co říct !“

Někdy o prázdninách 1897 dojel Doerr do Miličina, abych s ním jel do Prahy, že by pan podmaršálek přijel sám, ale že při vystupování z vlaku si namrsk nohu a musí nějaký den ležet. Ve Smilkově jsme ještě jednou papíry důkladně prohlédli a potom jsem mohl baronu Malovci v Praze (hotel Victoria) říci, že o pravosti starého křestního listu lze se přesvědčit jen srovnáním rukopisu faráře Brauna v matrikách. Nerad nám jej půjčoval. Ale hned druhý den nastala výprava k p. faráři Horákovi. Tu jsme konstatovali, že křestní list psal skutečně Braun, jenž na 30 let farářoval v Šlapánově - a že křestní zápis v matrikách opravdu není.

Jak se věc asi zběhla? Braun skutečně křtil, ale akt opomenul zapsat. Když synek Malovec - voják přijel na pohřeb otci, potřeboval „železný list“, jak předkové matričním říkali, a byl v pochybnosti, zda-li první, do kadetky vystavený, zní správně. A tu mu farář vystavil druhý, v němž praví: „Hoc anno esse ...“ ale v roce se zmýlil. Na výklad tázal se zřejmě rozčilený podmaršálek, co učiniti? „Nic, dejte si tuto opravdu vzácnou listinu aspoň v deseti exemplářích u soudu ověřit, neboť byste více od farního úřadu v Šlapánově žádného křestního listu pro svého praděda neobdržel ...“

Psáno v Malenicích, 1929